

ASTRO-THEO-LOGIE

(Astrologie a Bůh)

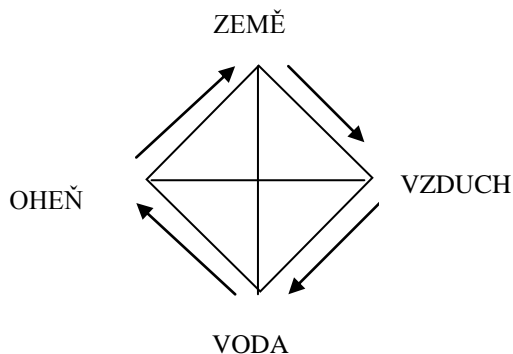
4. seminář ing. J. Popelky

Živly – funkce a jejich vlastnosti:

VODA

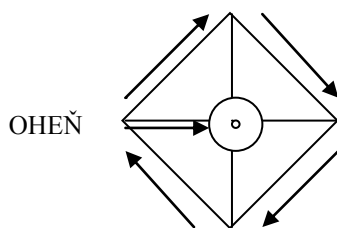
(Dům techniky OV-Mar.Hory 3.1. 2004)

V dnešním semináři budeme hovořit o emocích. A to jsou takové paradoxy, protože i když všechny čtyři živly mají stejnou důležitost, přesto voda je v určitých ohledech živel nejdůležitější. Nakreslíme si toto uspořádání čtyř živlů a všimneme si několika důležitých věcí:

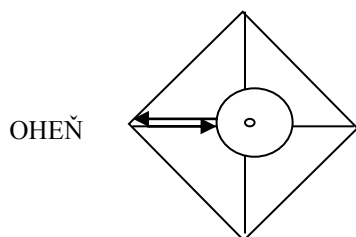
První věcí, které si všimnete, je, že voda v tomto obrázku (a to není náhoda) leží na tom nejspodnějším místě. Jakoby nám tento obrázek naznačoval, že celý tento čtverec je postaven na vodě. Jinými slovy: Stabilita tohoto čtverce závisí na vodě a to naznačuje (když čtyři živly představují čtyři naše duchovní skutečnosti a čtyři naše psychologické funkce), že **emoce jsou činitel, který určuje stabilitu celé naší bytosti**. Další důležitý faktor je ten, že živly, které leží na stejné úhlopříčce, spolu souvisí a vzájemně se podmiňují (což jsem již zde naznačoval), jeden nemůže být bez druhého, oheň podmiňuje vzduch a naopak, Duch nemůže být bez duše. Voda souvisí se zemí a vzájemně se tyto dvě skutečnosti podmiňují. Tím, že voda leží na stejné úhlopříčce jako země, která symbolizuje náš vnějšek a naše fyzické tělo, vidíme zde významnost vody, protože většina lidí ve svých životech upřednostňuje vnějšek a vnější okolnosti svého života, tak zde vidíte, že na vnější okolnosti vašeho života včetně vašeho těla působí vaše voda (emotivita). Minule jsem říkal, že z tohoto obrázku je patrné, že na vaše fyzické zdraví má v první řadě rozhodující vliv vaše emotivita (stav vašich emocí). Dále jsme si říkali, že skrze vodu vzniká oheň, nebo-li že stav vašich emocí ustanovuje (vytváří) vědomí vás samotných. Naše emoce ustanovují naši subjektivitu (individualitu). Čili **vaše individualita je dána stavem vašich emocí**.

Zopakují: Už samotné toto schéma, kde máme uspořádání čtyř živlů, nám říká důležité věci: Všechny (duchovní a psychologické) složky naší bytosti jsou postaveny na vodě, která tak určuje stabilitu celé naší bytosti. Protože země je náš vnějšek (hmotné okolnosti našich životů) a my víme, že země leží proti vodě, tak naše emotivita má současně velký vliv a bezprostředně souvisí s fyzickými okolnostmi našich životů a další věc, která je důležitá z duchovního hlediska, je, že naše emotivita, emoce ustanovují náš oheň (vědomí nás samotných). Trochu odbočím: Nevím, jestli jsem to dostatečně vysvětlil, abychom plně pochopili tento oheň. Říkal jsem, že země je váš vnějšek, vzduch je vaše mysl (mentalita, duše), voda je vaše niternost (emoce) a oheň symbolizuje tvůrčího Ducha (vaši Božskou část). Když jsme si o tomto Ohni vyprávěli, tak jsem stále zdůrazňoval, že Oheň nebo-li váš Duch (světelná Bytost, Která ve vás žije) se nachází v srdci, které symbolizuje střed vaší bytosti (nejhlubší nitro). Takže správně by mělo být nakresleno, že váš Duch (Bůh ve vás, tvůrčí Duch) se nachází v tomto místě (středu):

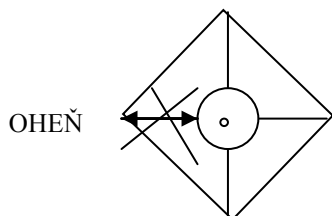

Tento Duch je právě uprostřed mezi těmito čtyřmi živly a to je ten skutečný Oheň – vaše Božství. Ale oheň, který se nachází na obvodu tohoto čtverce, symbolizuje vaši schopnost si tento Oheň ve vás uvědomovat. Tento oheň, který je součástí těchto čtyř živlů, nesmíte chápat, že je to přímo Bůh Sám, či ten tvůrčí Duch, ale on symbolizuje vaši schopnost si tento Oheň, Který se nachází v samotném centru vaší bytosti, uvědomovat. Je vám jasný ten rozdíl?

Pokud je člověk v pořádku, pokud je duchovně zdravý, tak okolnosti jsou takové, že u duchovně zdravého člověka zde existuje neustálé spojení mezi mnou - vědomím sebe sama a vědomím, že jsem totožný s touto centrální Skutečností. Tehdy se dá říct, že ten oheň se rovná tomu centrálnímu Ohni, protože když si uvědomujete svoji Božskou část, je toto zajedno.

Když jsem vám kreslil základní poučky - jak Duch spolupracuje s duší atd., tak jsem to říkal z toho ohledu, že toto spojení existuje a dá se říct, že tento oheň je totožný s tou centrální Skutečností. Ale u většiny lidí je ten stav, že toto spojení neexistuje (je přerušeno):

Většina lidí si není vědoma této světelné Bytosti (tohoto tvůrčího Ducha, Který je v jejich srdci).

Znovu chci zopakovat: Oheň jako živel poukazuje na naši schopnost uvědomovat si jednotu s touto centrální Skutečností (s touto Bytostí, Která se nachází přesně uprostřed. Je jasné, že málo lidí v tomto životě dosahuje, či si uvědomuje skutečnost, že v jeho nejhlubším nitru se nachází tato světelná Bytost (Kterou jsem nazval osobní Kristus) a z toho je jasné (patrné), že 90% lidí má svůj oheň nebo-li svoji osobní identitu ztotožněnou s něčím jiným, než právě s touto duchovní Částí (světelnou Bytostí). Čili u většiny lidí je tato osobní identita ustanovena tím, že člověk se ve svém vědomí ztotožňuje se svým fyzickým tělem. Takže u každého člověka (když budeme kreslit něj. horoskop) je úroveň ohně jiná, jestliže si je člověk vědom své Božské části, tak samozřejmě ten oheň je ryzí (čistý a silný), je takový, jaký má být. Ovšem, jestliže si člověk neuvědomuje svoji Božskou část a je ztotožněn s něčím jiným (většinou se svým fyzickým tělem), tak ten oheň je slabý a jakoby špinavý, nečistý, protože to není ten skutečný Oheň a spojení s centrálním Ohněm není. Absolutní, věčný Oheň je uvnitř a oheň na obvodu má relativní úroveň, která je dána tím, jak si člověk uvědomuje svoji duchovní Část.

Nyní se vrátíme k elementu vody:

Jsou to právě naše emoce, které určují, kým jsme, určují naši osobní identitu. My nejsme to, co si o sobě myslíme, my jsme to, co prožíváme ve svých emocích. Čili vy můžete pochopit ve své mysli, že jste touto světelnou Bytostí, tímto Bohem a můžete na to neustále myslet. Je to sice pravda, vy všichni jste Bohové, ale nikdy nemusíte tuto skutečnost prožít. Uvědomujete si to? Můžete ve své mysli chápat, že je to pravda, můžete uvěřit mně anebo vy sami jste se k tomu dopracovali, že nejste jenom maso a krev, ale že jste v první řadě touto duchovní Bytostí, chápete to, můžete na to každý den myslet, ale přitom se nemusíte s touto Bytostí setkat. Vaše myšlenky vám to nezajistí, zajistí vám to pouze vaše emoce. Stav vašich emocí ustanovuje vaše vědomí vás samotných. I když vy si můžete myslet, že jste Bohem, tak nemusíte tuto

skutečnost prožít a to právě můžete prožít až skrze vaše emoce. Právě proto už v prvním semináři, kdy jsem vám četl úryvky z různých svatých Písem (Upanišády), tak tam bylo napsáno: Toto Já (vyšší Já) nelze poznat ani studiem, ani meditacemi, ani náboženskými obřady, toto Já si samo vybírá, komu se odhaluje. Toto Já (tento Bůh) se ale odhaluje pouze tomu člověku, který po Něm touží. A touha – to je emoční záležitost.

Znovu opakuji: Duch v nás (Oheň) vyzařuje svoje obsahy směrem ven ke své duši. A jestliže naše duše (mysl) je obrácena přímo k Bohu (Duchu), tak když tyto obsahy vstoupí do mysli, tak automaticky se v mysli začnou dělat obrazy, jinými slovy: V mysli začnou vznikat myšlenky. Představte si (já jsem to dlouho nechápal a myslel jsem si, že vzduch souvisí s naším myšlením), vzduch je mysl, která je jako zrcadlo. Bůh (Duch, Oheň, naše pravé Já) potřebuje svoji duši proto, protože duše mu dělá zrcadlo. Kdyby Bůh neměl duši, tak se Sám Sebe nemůže vidět, čili duše dělá zrcadlo Duchu. Když Bůh vyzařuje něj. obsahy, které vstupují do duše, tak v té duši se začnou zrcadlit tyto obrazy a vznikne myšlenka. To je proces myšlení. A ve své podstatě v nás vlastně pořád myslí Bůh. Když začnete chápat svoje Já, tak zjistíte, že vlastně všechny myšlenky jsou od Boha. Takže když obsahy Ducha vstoupí do mysli (duše), tam se objeví něj. obraz (myšlenka) a pokud je duše neustále obrácena k Bohu (a přímo se na Něho dívá), tak tyto obrazy jsou velice krásné, čili ve vás vznikají nádherné, pozitivní myšlenky a důsledkem toho je (když myšlenky ustanovují emoce), že když vidíte tyto obrazy ve své mysli, tak z toho máte nádherné, blažené pocity. Ale protože každá duše (mysl) je obdařena svobodnou vůlí, takže ona se buď na Boha dívá a je tak ve spojení se svým Duchem, anebo začne pošilhávat po něčem jiném a ne po Bohu. V ten moment jakoby došlo k tomu, že vaše duše se odvrací od Boha a to znamená, že Bůh, Který neustále vyzařuje (dává), tak duše, pokud se nedívá přímo k Bohu, tak ty obrazy se začínají deformovat, nejsou už věrné a přesné. Jinými slovy: Tyto Energie začnete zobrazovat ve své mysli špatně a začnou ve vás vznikat falešné a nepravdivé myšlenky. Jestliže ve vás (v duši) začnou vznikat nesprávné obrazy (myšlenky), tak důsledkem toho je, že ve vás začnou vznikat negativní emoce. Je to jednoduchý mechanismus. Říkal jsem ve druhém semináři, že je velice jednoduché, jak si ověřit čistotu vlastní duše: Pozorujte někdy svůj jeden den, svých 24 hodin a velice jednoduše si zkontrolujte a pozorujte sami sebe, kolik myšlenek během tohoto dne se zaobírá Bohem a kolik myšlenek ve vás vzniklo, jejichž ústředním tématem není Bůh. Ústředním tématem všech myšlenek, které vzniknou v čisté duši, která je neustále obrácena ke svému Duchu (k Bohu), je Bůh. To je 100% čistá duše. Pokud během těchto 24 hodin 50% myšlenek je o Bohu a 50% se zaobírá jinými skutečnostmi, tak jste na 50% čistá duše a na 50% jste už zašpinění. A duše, která celý den myslí na věci, které nejsou ve spojení s Bohem, tak to je hodně zaneřáděná duše. To si každý sám na sobě může vyzkoušet, zda jeho duše je čistá a když si tohle uvědomíte a zjistíte, že na 50% se zaobíráte Bohem, tak počítejte s tím, že pořád 50% vašich emocí bude

negativních. Člověk, aby zažíval neustále pozitivní emoce, musí být neustále v kontaktu s Bohem. Nemyslete si, když hovořím o negativních emocích, tak mezi negativní emoce nepočítám bolest. Protože i když budete s Bohem, tak občas tu bolest budete zažívat. Mezi tyto negativní emoce patří např. závist, hamižnost, egoismus, potřeba někomu ubližovat atd. Ale bolest mezi to neřadím, protože zjistíte, že i když se dostanete na tu úroveň, že budete láskyplná bytost a budete se tak chovat skoro ke všem lidem dobré vůle, tak stejně zjistíte, že tu bolest ve svém srdci zažijete, protože uvidíte, kolik lidí je nešťastných.

Dotaz posluchače: Myšlenka o Bohu (nebo myslet na Boha) a Boží myšlenka. Jsem čistá duše a mám pěkné, krásné myšlenky?

Odpověď: To, co jsi řekl, je to samé, jako když ti někdo řekne, že existuje satan (d'ábel), ale kdo stvořil toho d'ábla, odkud pochází, kdo je jeho zdrojem? Bůh, protože všechno je z Boha. Tak d'ábel je taky božský. Ale musíš to chápat správně, protože všechno je z Boha, ale všechno, co z Boha vznikne (vzejde), má svobodnou vůli. To znamená, že ty, když ve své mysli se začneš odvracet od svého Boha (své duchovní Podstaty), tak to, co On ti dává, ty už nezachycuješ ve své mysli čistě (věrně), ty obrazy jsou už do určité míry deformované a Bůh by mohl tomuto procesu zamezit, protože je všemohoucí, ale když ty to promýšlíš, tak Bůh by samozřejmě mohl tento proces zastavit, On by tě mohl obrátit hned k Sobě, ale tím, že On tě nechává, nebo nechává ve tvé mysli vzniknout špatné názory, tak to je také Jeho dílo, protože On to dopouští, aby to vůbec v tobě vznikalo, tyto nesprávné názory. Ale kdyby On chtěl, tak to okamžitě může zvrátit. To, že jsou ve světě války, to nedělá Bůh, dělají to lidé. Ale když Bůh je všemohoucí a mohl by všemu tomu zabránit, tak proč tomu nezabrání? Když někdo má schopnost něco udělat a přesto to neudělá, tak má na tom podíl? Jak říkal jeden myslitel: Když budeme vzpomínat na 20. století, tak se nebudeme rmoutit nad tím, kolik bylo ve 20. století zla, ale budeme se rmoutit nad tím, že jsme proti tomu nic neudělali. Takže do určité míry i Bůh, i když je všemohoucí a mohl by všemu tomu zlu zabránit, přesto to neudělá a je svým způsobem „spolupachatel“ toho zla. Takže i tvé nesprávné myšlenky, které v tobě vznikají, tak Bůh by mohl dopustit, aby vůbec nevznikaly, ale tím, že to dopouští, tak je to také do určité míry tvoje práce, ale On to dopouští.

Pokračování dotazu: To jsem pochopil, ale když budu myslet na Boha, tak to je vlastně nastavování zrcadla do správného úhlu. Pak budu mít myšlenky, které jsou Boží.

Odpověď: Ano, budeš je mít přesně v pravém obraze. Představ si, že když to zrcadlo je přesně nastaveno, tak vidíš ten obraz věrně a když to zrcadlo se různě vychyluje (prohýbá a pod.), tak mysl se deformuje a už tam vidíš něj. vypouklinu.

Pokračování dotazu: Jasně, mě pořád svádělo to, myslet na Boha 50%, 70%, tak kde pak budou ostatní myšlenky?

Odpověď: Všechny myšlenky by měly mít ústřední téma – Boha. Lidi jsou už tak zdeformovaní, že oni si myslí, že myslet neustále na Boha, že to je nuda, že

je to jenom jeden objekt ve tvé mysli. Ale to je tak tvůrčí Element (Bůh v nás), Který má potřebu pořád něco dělat a On to dělá rád, protože On dělá perfektní věci, to znamená, že když máme myslet neustále na Boha, že budeme neustále Tvůrčí, neustále chodit po světě a dělat Věci! Protože On tě bude neustále nutit: Dělej to, maluj, pomáhej, tvoř, to je velice intenzivní Život! A ne nějaká nuda.

Další dotaz: On se vlastně transformuje do té činnosti, že?

Odpověď: Samozřejmě, my víme z tohoto obrázku, že tento tvůrčí Duch potřebuje v první řadě neustále vyzařovat směrem ven. Neustále se zviditelňovat. Každý člověk (božská Podstata v nás) se chce zviditelnit. Všichni chceme, ať se na nás někdo dívá.

Znovu si zopakujeme a to je vlastně tajemství našeho života: Jestliže to, co Bůh v nás vyzařuje, jestliže naše mysl má neustále ústřední téma – Boha a tedy myšlenky jsou v pořádku, tak důsledkem myšlenek jsou emoce a tím pádem máme čisté emoce. Pokud naše duše, která je svobodná (může si dělat, co chce) a může se rozhodnout, zda bude s Bohem či ne, Bůh si přeje, aby s Ním byla neustále v kontaktu, ale nemůže svoji duši znásilňovat, protože když Bůh je svobodný, tak dává svobodu všem. A to je ten nářek mnoha lidí, že kdyby byl Bůh, tak On to nedopustí a nemohlo by se to stát. A to je přesně ono. Ano, Bůh může veškeré zlo vyhladit, ale On to neudělá, protože On je nejvyšší Svoboda, On je nejsvobodnější Bytost, tak Svoje kvality, Svoje vlastnosti vkládá do všeho, co z Něho vzejde. Všechny Jeho produkty (Jeho děti) mají totéž, co má On. On nikdy nemůže sáhnout na naši svobodu. To by byl Sám proti Sobě. To nejde. Takže jsme neustále obdařeni Svobodou a můžeme si dělat co chceme.

Další věc, která se týká našeho duchovního růstu: Všimli jste si v bibli, když Ježíš dělal zázraky, tak říkal svým lidem: „Ale nikomu to neříkejte.“ Ježíš nedělal zázraky na každém kroku, na setkání a před každým, ale pouze tehdy, když ti lidé byli připraveni (dostatečně intelektuálně vyvinuti). Protože kdyby ty zázraky (a On opravdu měnil celé krajiny) dělal před něj. prostáčky, tak oni by padli na kolena a začali by Ho uctívat jako božskou Bytost, ale z donucení, protože Jeho zázrak by je donutil věřit, že On je výjimečná Bytost. **Na vaší duchovní cestě to, co vám někdo vnutí, nemá pro vás žádnou cenu. Pro vás má hodnotu pouze to, co sami svobodně přijmete (prostě chci, co chci). Ne že: Mám, co jsem, nebo co musím mít. Co vy musíte ve svém životě, to před Bohem nemá žádnou cenu. To si raději hřešte, ale vy musíte říct: Já nechci hřešit a to je mé vlastní rozhodnutí. Ne že mi někdo říká: Tady je něj. zákon, něj. Desatero, které musím poslouchat a dostanu za to něj. odměnu. Toto se vůbec nepočítá u Boha. Takže to, co vy musíte, to Boha vůbec nezajímá. Ho zajímá jenom jedna věc: Co chcete sami, ze své svobodné vůle. Jedinou cenu ve vašem duch. růstu má to, co vy naprosto bez něj. nátlaku chcete sami ze sebe. To je velice důležité.**

Tento kurz má směřovat nejen k tomu, aby se o Bohu mluvilo, ale hlavně k tomu, aby lidé, kteří cítí tuto potřebu, pracovali na tom, aby neměli jen hlavu plnou krásným pravdivých myšlenek, ale aby si Boha opravdu v sobě uvědomili. To je moje snaha. Znovu upozorňuji, že když zde říkám tyto myšlenky, tak to je to podružné, to není to Podstatné. Vy jste tady proto na tom světě, abyste ne o Bohu hodně věděli a měli o Něm ty správné představy, ale abyste se s Ním setkali. Hlavní úkol každé duše, která přišla na tuto planetu, je, že dokud je ještě v tomto fyzickém těle, aby se setkala s Bohem. Aby měla tuto osobní zkušenost s Bohem. Je to dosažitelné. Co se týče dnešních duchovních směrů a aktivit, vytvořila se chiméra, že realizace Boha je něco složitého. Realizace Boha vůbec není složitá. Složitá je jenom jedna věc: Nebýt lenivý. Je třeba mít ten správný zápal! Pokud ten zápal budete mít, Bůh nenechá na Sebe dlouho čekat. Bohu se nejedná jenom o to, že budeme věřit, že taková nějaká Bytost existuje. Bohu se jedná o to, abychom s Ním byli opravdu v kontaktu. Tak jako já teď mluvím s vámi, tak On chce, aby každý člověk s Ním mohl mluvit, aby byl pro každého člověka naprosto reálnou každodenní Zkušeností, o to Mu jde. Abychom toho ale dosáhli, musíme **chtít**, musí to být pro nás velice atraktivní záležitost –být v kontaktu s Bohem. Pokud to pro nás není atraktivní, tak On je jako já, čili pokud potkám člověka, kterého já nezajímám a nejsem pro něho atraktivní, tak ani on není pro mě atraktivní. Když vedle mně budou dva lidé a ten jeden bude vůči mě lhostejný a ten druhý se na mně bude dívat jako na Boží obrázek, tak s kým budu radši? No s tím, kdo má o mně zájem, protože já taky budu mít o něho zájem. Bůh se také nikomu nevnučuje. Ukazuje se tomu, kdo má o Něho zájem. Já jsem dlouho nechápal myšlenku, když říkal Ježíš: Kdo Mně nemiluje jako nevěsta svého ženicha, k tomu Já nepřijdu. Vy opravdu můžete Boha milovat jako svého přítele, můžete Ho milovat jako že to je váš pravý Rodič, ale Ježíš to říkal jasně: Kdo Mně nemiluje jako nevěsta svého ženicha, tak k němu nepřijdu. Takže musíte být posedlí mileneckou láskou k Němu. Taková to pro vás musí být atraktivní záležitost. Kdo ve svém srdci dokáže lásku k Bohu až takto vybičovat, že Ho bude vnímat jako svého Milence (Milenku), vězte, že Bůh nenechá na Sebe dlouho čekat. On na tento cit velice dobře slyší.

Nemá smysl kreslit zvěrokruh někoho a vykládat mu jednotlivá znamení. Nemá smysl nakreslit konkrétní horoskop a řešit ho. Logika věci je taková: Nejdříve se snažte pochopit princip a až dobře pochopíte základní principy, tak se potom zabývejte jednotlivostmi. Ale nemá smysl dělat to, co dělá většina lidí, oni se chtějí zabývat něj. detaily a konkrétními záležitostmi a přitom si neuvědomují základní principy. Protože když pochopíte princip, tak znalost tohoto principu vám umožňuje se správně chovat v jakýchkoliv situacích. Kdežto člověk, který nezná základní princip, chce speciální poučku pro každou situaci. Takže stačí vědět základní princip a už budu vědět, jak se mám chovat v různých situacích. Právě proto jsme si vykládali o trojjednosti, to je jeden důležitý princip, nyní hovoříme o čtvernosti (kvaternitě), protože už přemýšlením si zde vydedukujeme závěry, které mají univerzální platnost pro

každého člověka. Vidíte, že už jenom tento čtverec či uspořádání těchto čtyř živlů vám říká důležité věci. A jestliže dnes se speciálně zabýváme a věnujeme emocím, tak si všimněte, jak postupují tyto energie a z toho vyplývá, že když vstoupí nějaká energie do vaší duše (když z Boha něco vstoupí do vaší mysli), tak v mysli vznikne obraz (myšlenka). To je proces myšlení. Tak, jak vstupují tyto energie postupně do vaší mysli, tak vznikají jednotlivé obrazy a vy tomu říkáte proces myšlení. Když si vezmu to zrcadlo a podívám se do něj a uvidím tam sám sebe, tak automaticky následuje, že u každého obrazu máte něj. pocit. Když je obraz pěkný, máte příjemný pocit, když není pěkný, máte nepříjemný pocit. To je celý mechanismus a důležitý vztah mezi procesem myšlení a vašimi emocemi. Současně podle toho, jaké máte emoce, tak takové máte uvědomění si sebe sama. Je to jednoduché. Takže ne bezprostředně co si myslíte o sobě, vám určuje váš stav, ale podle toho, jak myslíte, podle toho máte emoce a teprve stav vašich emocí ovlivňuje váš oheň (vaši osobní identitu). Z toho vyplývá velice důležitý závěr: Když máte něj. emoci, co tomu předcházelo? Každá konkrétní emoce je důsledek nějaké myšlenky. Nyní vám přečtu poznámku z díla „Sny, vzpomínky a myšlenky C.G.Junga“ (toto dílo jsem již dříve doporučoval k přečtení): C.G.Jung ve své psychologické praxi napsal: „Svým experimentem jsem dospěl k poznání, jak je z terapeutického hlediska užitečné si uvědomit obrazy, které jsou za emocemi.“ Podle tohoto obrázku vidíte, že když se ve vaší mysli udělá obraz a pokud ten obraz je krásný, tak v duši vznikají příjemné emoce, pokud ten obraz není krásný, vznikají negativní emoce. Takže právě proto C.G.Jung zjišťuje, že v procesu něj. duševního léčení je důležité si uvědomit obrazy, které jsou za emocemi. Takže určitě znáte, co dělal: Nutil lidi, kteří se léčili z něj. psychických problémů, ať malují, co je napadne. Již jsem říkal, co je také příčinou rakoviny – z astrologie víme, že znamení Raka má na starosti emoce (naši niternost, emotivitu), čili proto rakovina – už slovo rakovina vám ukazuje na souvztažnost se znamením Raka čili na naše emoce. Vysvětloval jsem vám, že stav vaší země (vaší hmoty, fyzického těla) je v první řadě v kontaktu s vašimi emocemi. Když moje kamarádka, která měla dceru, která v devíti letech dostala nádor na mozk (umírala dva roky, zemřela v 11 letech), tak když byli v Praze-Motole v nemocnici, kde byli ubytováni (rodiče+děti), tak když se rodiče bavili o svých dětech, které měly rakovinu, našli jeden společný faktor: Byly to extrémně citlivé děti, ale nedokázaly své emoce dát navenek. Takže zde na tomto obrázku vidíte (jednoduchý obrázek – obrovské závěry): My jsme si řekli: Vnějšek – nitro a protože to leží proti sobě (na stejné úhlopříčce), řekli jsme si, že to jsou faktory, které se vzájemně podmiňují, jeden nemůže být bez druhého, vnějšek nemůže být bez niternosti a niternost nemůže být bez vnějšku. Tak jako Duch nemůže být bez duše a duše nemůže být bez Ducha. A to vám říká, že každá emoce má úžasnou potřebu se zviditelnit (jít ven). A pokud své emoce blokujete, tak si začínáte ubližovat. Jestliže jste četli od Louise L. Hay: Miluj svůj život, tak ona dostala rakovinu a vyléčila se. A zase – používala tento princip: Koupila si polštář a když měla

vzteky, tak ho zmlátila (vybila se do toho polštáře). Čili vy nesmíte tyto emoce v sobě blokovat, musíte je dát ven, dostat je ze sebe pryč, protože jakákoliv niternost (emotivita) se potřebuje zviditelnit. Takže člověk, který neustále blokuje svůj emoční projev, si velice ubližuje. Je důležité si uvědomit obrazy, které jsou za emocemi. Řekli jsme si, že emoce je už důsledek něj. předcházejícího procesu myšlení. Z toho vyplývá důležitý poznatek, jelikož emoce jsou důsledkem něj. procesu myšlení, musíme v procesu zkvalitňování (zušlechťování) svých emocí rovněž zkvalitnit svoje myšlení. Nemůžete se emočně zušlechtit bez toho, aniž byste nezušlechtili váš proces uvažování, protože každá myšlenka dává vzniknout nějaké emoci. Jednoduché závěry: Pokud člověk špatně myslí, má špatné (nepříjemné) emoce. Zákonitě musí přijít špatné emoční stavy. Pokud člověk myslí pravdivě, zažívá krásné emoce. Schválně jsem použil slovo – pravdivě (ne rozumně). A zde vám dám klíč ke správnému uvažování a tím i ke krásným a blaženým emocím. Věřte si nebo si nevěřte, protože vy můžete mít miliony (miliardy) myšlenek a každá ta speciální myšlenka je následovaná jí patřičnou emocí. Ale jak jsem dnes říkal, pochopme nejdříve základní princip (zákl. myšlenku) a pak už budete znát i ty jednotlivé podružnosti. **A tento klíč je tato myšlenka:**

Bůh je a já jsem tímto Bohem.

To je myšlenka všech myšlenek. Pouze tato jediná myšlenka vystihuje nejvyšší lidské poznání a pouze tato jediná myšlenka je cestou k trvalému pocitu štěstí. Nestačí jenom, že Bůh je (už to je úspěch, pokud v to člověk silně věří), ale je zde důležité to „já jsem tímto Bohem“. Teprve „já jsem tímto Bohem“ vám dává poznání vaší jednoty s Bohem. Užší spojení s jinou bytostí nemůžete dosáhnout jinak než tím, že se s ní sjednotíte. A když se s někým sjednotím, tak se jím sám stávám. Dovedete si představit (když někoho máte rádi) užší sepětí s milovanou bytostí než to, že se tak spojíte, až se stanete jedno? Ale stát se s někým jedno znamená se jím sám stát (tím druhým) a on se stává mnou. Tady máte vysvětlení podstaty Boholidskosti: Když člověk miluje svého Boha tak moc, až se s Ním sjednotí, tak se stává Bohem a Bůh se stává člověkem. Boholidskost Ježíše nebyla jen Jeho výsada. To je jen vzor či inspirace ze strany Ježíše, co máme učinit i my. I my se máme stát Boholidský. **Takže člověk by si neměl dávat v životě nižší ambice než se stát Bohem.** Pokud si někdo dává nižší ambice, tak je zbytečně sám k sobě skromný. Čili: Bůh je a já jsem tímto Bohem. **Pokud existuje lidská mysl (duše), ve které není přítomna tato nejvyšší myšlenka, tak všechny ostatní myšlenky, které vznikají v takovéto duši, jsou více méně falešné, zavádějící, což potom vede ke vzniku negativních emocí. Pokud je něj. lidská duše (mysl), ve které není přítomna tato myšlenka: Bůh je a já jsem tímto Bohem, tak všechny myšlenky, které ve vaší mysli (duši) vznikají, jsou poznamenány nějakou falší (nepravdou) a v konečném důsledku se přeměnily a projevíly se něj. negativními emocemi. Začněte pravdivě myslet!**

Myslím si, že říkám tak stupidní věci, že si každý řekne, že to zná a mohl by to tady odpřednášet taky, ne?

Zde bych rád vysvětlil jeden důležitý mechanismus, říkám to proto, protože má obrovský význam pro náš duchovní růst (nic světoborného to ale není):

Jestliže duše (mysl) promýšlí něj. myšlenku pouze krátkodobě, tak emoce, která vzniká na základě takové myšlenky, nemá dostatečnou intenzitu a tím pádem taková slabá emoce nemá schopnost člověka moc ovlivnit. Jestliže duše promýšlí něj. myšlenku pouze krátkodobě, tak vznikající emoce důsledkem této myšlenky nemá dostatečnou intenzitu (stabilitu) a tím pádem taková nedostatečná emoce nemá možnost člověka moc ovlivnit, ovlivní ho jenom slabě. Opak je: **Čím déle duše (mysl) promýšlí něj. myšlenku, tím je emoce, která souvisí a je důsledkem této myšlenky (která je dlouhodobě promýšlena), velmi intenzivní a má velkou schopnost ovlivňovat náš život.** Je to jednoduché. **Pokud v lidském životě existuje silná, negativní emoce, která člověka silně negativně ovlivňuje, tak člověk musí pochopit v první řadě, jaká nesprávná myšlenka byla kořenem (původcem) vzniku této emoce.** Potom je třeba pochopit, v čem je tato myšlenka nesprávná, vy musíte pochopit obraz, který je za tou emocí, jinak se té emoce nezbavíte. Každá emoce je důsledkem nějakého myšlení. Musíte pochopit, v čem je tato myšlenka nesprávná, potom musíte místo ní dosadit myšlenku správnou a to je velice důležité: **Když máte emoční potíže v životě, tak musíte hned vědět, že původcem emocí byl něj. proces myšlení, který byl někde předtím, musíte pochopit, která myšlenka je příčinou této emoce, kterou zažíváte, musíte pochopit, v čem je tato myšlenka nesprávná, místo ní dosadit správnou myšlenku a (to je důležité:) tuto správnou myšlenku je třeba tak dlouho promýšlet, až právě vznikající pozitivní emoce, která je důsledkem této správné myšlenky, získá takovou intenzitu, která rozpustí (zlikviduje) ve vás negativní emoci. To je důležitý mechanismus.** Jestliže si uvědomím, že každá emoce (co vás v životě více ovlivňuje, vaše emoce nebo myšlenky?) má vznik v něj. předcházející myšlence a jestliže máte negativní emoci, musíte nejdříve objevit, která nesprávná myšlenky dala vzniknout této emoci, pochopit, v čem je nesprávnost této myšlenky a když to pochopíte, musíte dosadit správnou myšlenku, kterou ve své duši (mysli) musíte promýšlet tak dlouho, až začne vznikat pozitivní pocit, který je již důsledkem této správné myšlenky a ten pozitivní pocit rozpustí tuto negativní emoci. Někdy to může být během dne, někdy to může trvat roky, ale musíte tuto správnou myšlenku promýšlet tak dlouho, až pocit, který je spojen s touto myšlenkou a vy nemůžete porazit myšlenkou pocit, nebuďte naivní, to se vám nikdy nepodaří, vaše emoční energie vaši myšlenku okamžitě zlikviduje. Máte jedinou šanci, jak můžete porazit negativní pocit: Pozitivnějším pocitem. Nikdo jiný vám jej nepřekoná. Nemůžete negativní pocit zlikvidovat správnou myšlenkou, to nejde. Vy musíte právě využít tento mechanismus: Nejdříve musíte pochopit, jaká nesprávná myšlenka dala vzniknout této emoci, musíte pochopit, v čem je nesprávnost této

myšlenky, místo ní dosadit správnou myšlenku, kterou musíte tak dlouho promýšlet, až tato myšlenka vytvoří svoji něj. pozitivní emoci a teprve tato pozitivní emoce se musí vypořádat s touto negativní emoci. To je důležité si uvědomit. To je všeobecná zkušenost toho, kdo jde vnitřní cestou, že **myšlenka není pro emoce vůbec žádný protivník. Čili když máte negativní emoci, tak ji můžete překonat pouze pozitivnější emoci. Ale aby tato pozitivní emoce ve vás vznikla, tak musí předcházet proces správného (pravdivého) myšlení.**

Pro naši duchovní praxi tento důležitý mechanismus znamená toto: Jelikož člověk dlouho promýšlel myšlenku: Já a fyzické tělo jedno jsme, vznikla v člověku silná nesprávná emoce, která mu dává neustále pociťovat svoji jednotu s fyzickým tělem. Protože my, lidé jsme dlouhodobě promýšleli tuto myšlenku, tak samozřejmě vznikla velice silná emoce (pocit), že procitujeme svoji jednotu s fyzickým tělem. A **tato emoce, kdy procitujete jednotu se svým fyzickým tělem je to, co já nazývám – ego.** Ego – to je vaše emoce, která vám dává pociťovat vaši jednotu s fyzickým tělem. To je ego. A toto ego a to znovu opakuji: Není podstatné, co si myslíte, podstatné je, co cítíte, to má váhu, to se počítá. Protože tento pocit, který zažívá člověk: Já a fyzické tělo jedno jsme, čili toto je ego, tak tento pocit ovlivňuje člověka v jeho veškerém myšlení, v ostatních následujících emocích, v jeho uvědomování si sebe samého a nakonec i v jeho konání. A tímto egem je všechno deformováno v iluzi. Někomu se takový stav (kdy má myšlenku, že já a tělo jedno jsem) líbí, nechci to nikomu brát, ale není to pravda. A to je důležité, protože člověk by měl být vždycky k sobě pravdivý a upřímný. Tento stav emočního ztotožnění se svým tělem není pravda. Nebo pravda je, protože my jsme ji vytvořili. Ale není to ta nejvyšší Pravda. Protože co následuje? Jestliže člověk už sám sebe prožívá jako fyzično, tak nastává tato důležitá věc: Naše fyzické tělo díky své přirozenosti neumí nic jiného než brát. Když něco jednou má, nerado dává. A člověk, který se pociťuje jako jednotný se svým fyzickým tělem, chce taky jen brát. On přirozenost svého těla procituje jako svou vlastní přirozenost. Takový člověk chce taky jenom brát a nic dávat. Takový člověk se stává vlastně satanickým (v moderní terminologii – egoistickým). Člověk, který se chce dostat k Pravdě, musí zrušit tuto základní nesprávnou emoci – toto ego. Takže vidíte, že člověk si může myslet, že není tělo, že je světelnou Bytostí v nitru, ale nic z toho nemusíte zažívat, protože vás má v moci už ten pocit – já a tělo jedno jsme. Vy musíte tento pocit zrušit. U tohoto pocitu ega musíte zjistit, jaká myšlenka tomu předcházela a samozřejmě že tomu předcházela myšlenka: „já a tělo jedno jsme“. Já můžu říct, že já nejsem tělo, ale tím ten stav ega neporazím, tuto myšlenku: „já nejsem tělo“ musím tak dlouho promýšlet, protože jsem tisíce a miliony let promýšlel myšlenku: „já a tělo jedno jsme“, tak musím nyní dlouhodobě promýšlet, že já nejsem tělo a teprve tato správná myšlenka může v nás vyvolat správnou emoci a je jen otázka času, kdy to zažijete, že jste netělesná, nehmotná bytost. **Člověk, který se chce dostat k Pravdě, musí zrušit tuto základní falešnou emoci – toto ego. To znamená, že člověk musí nejdříve pochopit, že není tímto**

fyzickým tělem, ale že je světelnou Bytostí v nejhlubším nitru (v srdci) člověka. Kdysi, když jsem se zabýval astrologií, jsem si myslel, že to nejhlubší nitro je voda, ale není to tak. Voda je směr dovnitř, niternost, ale na dně – v tom nejhlubším nitru, na dně naší niternosti je Oheň. Oheň je to nejvnitřnější, voda je nitro, ale Oheň je to nejvnitřnější. Tedy člověk musí nejdříve pochopit, že není tímto fyzickým tělem, ale že je touto světelnou Bytostí v nejhlubším nitru člověka, to znamená v jeho srdci a potom musí tuto pravdivou myšlenku tak dlouho promýšlet, až na základě této myšlenky vznikne správný pocit a až tento správný pocit začne pomalu rozpouštět pocit ega a nakonec mu umožní prožít pravdu o sobě. Je to jednoduchá věc, ale pro duchovní vývoj je rozhodující. Opravdu – je to jenom o tom: Začít správně (pravdivě) myslet a myslet dostatečně dlouho tuto pravdivou myšlenku, až jí doprovázející správný pocit vyčistí vaše emoční tělo od všech nesprávných emocí, hlavně toho, kdy zažíváte jednotu se svým fyzičnem, což je kořenem veškerých nesprávných emocí a kořen veškerého zla. Protože když to začnete emočně prožívat (myšlenka je teorie, ale to, co prožíváte ve svých emocích, je praxe), tak v ten moment se požadavky těla stávají vašimi požadavky a protože tělo pořád něco potřebuje, tak vy taky potřebujete, protože zažíváte, že jste tímto tělem. V 1. semináři jsem říkal, že to bylo až k popukání, když vy zažijete, kým jste, když zažijete, že jste odlišní od těla, že jste duchovní Bytost, tak se mi chtělo až smát, protože jsem v životě nikdy nic nesnědl, v životě jsem nikdy nic nevypil, v životě jsem neměl ani korunu, nikdy jsem nedostal výplatu, já nic totiž nepotřebuji, to všechno potřebovalo tělo a já jsem si jen myslel, že jsem toto tělo a tím pádem potřeby těla byly mé potřeby. A když zažijete tu skutečnost, že jste nesmrtelná, věčná Bytost, Která vůbec nic nepotřebuje, akorát jednu jedinou věc: Chce milovat. To je jediná potřeba, kterou má Bůh, nebo vy jako Bohové. A současně je to váš jediný majetek. Jediný váš hodnotný majetek. Vaše schopnost milovat – to je celé vaše bohatství. Nic jiného nepotřebujete ani nic jiného nechcete.

V procesu rozpouštění ega, protože kdybyste podrobně řešili a sledovali svůj život, tak zjistíte (tak, jak v životě fungujete, co děláte, nad čím uvažujete, co vás láká), že za tím vším je ta myšlenka – já jsem tělo. A tím vás to neustále nutí žít v nepravdě a chovat se nesprávně, myslet nesprávně a emočně nesprávně zažívat, protože všechno je odvozeno od této jediné nesprávné myšlenky – já a tělo jedno jsme. Vy už jste tak dlouho mysleli tuto myšlenku, že už se cítíte jednotni s tímto tělem. Takže pokud chcete tento stav odstranit, tak musíte začít správně, pravdivě myslet o sobě, to znamená myslet si to, co opravdu jste a nemyslet si to, co nejste, ale problém je v jedné věci: Ego není blbé a ono se nechce nechat zlikvidovat. Zapamatujte si, že když myslíte, důsledkem myšlení je odpovídající emoce a jestliže ta emoce vznikne, stane se z ní inteligentní bytost. To není jenom něj. emoční energie; z každé emoce, které dáváte vzniknout, se stává inteligentní bytost (to jsou ty astrální bytosti, jak se říká). Vy neustále svými emocemi, které prožíváte, zalidňujete astrální svět bytostmi. A tyto astrální bytosti potom chodí v astrálním světě a působí na lidi na celém

světě, ale hlavně – působí pořád na vás, protože vy jste jejich otec a každé dítě se drží svého rodiče, že? To je princip magie, černé magie, působení na jiné lidi, to je práce s emocemi. A vědomí toho, že každou emoci, kterou stvoříte, tak neberte to jenom, že je to něj. pocit, z něj se stává inteligentní bytost, která má svůj život a to je velmi důležité. To znamená, že jestliže vy jednou budete chtít pocit ega zrušit, tak on si to nechce nechat líbit, on chce žít, chce mít nad vámi moc a bude se vždycky snažit vytvářet takové okolnosti, aby ten proces, kdy začnete myslet pravdu o sobě, pořád nějak nabourával. Takže to je důležitá věc, že tím, jak myslíte, vytváříte emoce (protože každá myšlenka musí být doprovázena emoci) a že tato emoce potom není mrtvá či jen něj. prociťovaná skutečnost, ona se stává emoční bytostí a žije ve vašem emočním světě (vašem emočním vesmíru) a je inteligentní a chce žít pořád. Všechno, co vzniklo a se narodilo, ať je to negativní či pozitivní, touží být nesmrtelné. To je právě ten proces, pokud jste četli něj. mystické knihy, kde mystikové popisovali, jak se v začátcích s nadšením vrhli do meditace a když začali meditovat, tak začal praskat nábytek a začaly se dít věci, které je vyrušovaly v meditaci. Když se ten člověk chtěl dostat do pravdy, tak falešné emoce (astrální bytosti) nechtějí, abyste je zrušili, ony se brání, protože chtějí žít. Tyto nesprávné emoce a nesprávné myšlenky vás chtějí pořád držet ve svém zajetí, takže **v tom procesu musíte také hodně zapojit svoji vůli a nenechat se ovlivnit.**

V minulém semináři jsme se bavili o funkci a vlastnostech živlu ohně a živlu vzduchu, říkali jsme si, že oheň je Duch (to Božské v nás) a vzduch je duše. A tehdy jsem řekl a popisoval jsem to mnoha obrazy, že duše je zrcadlo, ve kterém se Bůh (Duch) vidí, nebo jinak: že oheň je něj. idea a teprve idea v mysli na sebe bere něj. myšlenkovou podobu. Jednoduše jsem řekl: Chápejme, že duše je tělem Ducha. Duše je nádoba, ve které přebývá Duch (Bůh), jinými slovy: Duše je tělem Ducha. Proto říkal apoštol Pavel: Muž je hlavou ženy a žena je tělem muže. Všechno je symbol. Pozemský muž symbolizuje Ducha a pozemská žena symbolizuje duši, musíte brát všechno z duchovního hlediska, kdo má diktovat: Duše Duchu? Duše má diktovat Bohu, nebo Bůh má diktovat duši? A tady si hned uděláte správný názor na emancipaci, což je nesmysl. Žena má vždycky následovat svého muže, ať se jí to líbí nebo ne. Když jsem řekl, že duše je tělem Ducha, tak dnes si to můžeme rozšířit, protože tak, jako Bůh vyzařuje své obsahy do duše a na základě toho procesu myšlení vznikají emoce, tak to můžeme rozvést o myšlenku, že emoce představují tělo duše. Tak jako duše je tělem Boha (Ducha), tak emoce jsou tělem duše. Z toho vyplývá, že až jednou opustíme tento svět a přejdeme do nehmotného světa, tak naše podoba (podoba našeho těla), jinými slovy: naše duše bude mít povahu našich emocí. Jestliže ve vás převládají negativní emoce, tak budete ohavní, škaredí, plní bradavic, různých patvarů a pod. To znamená, že duše, ve které mají hlavní slovo emoce jako nenávisť, závist, sobeckost, nadvláda tělesných přání, pudů, se jeví v nehmotné světě jako velice ohavné bytosti, mají různá znetvoření či zvířecí

podobu a pod. (Pozn. Židové prý mají podobu vepřů. Když vezmeme židovství obecně – všechno je symbol. Židové jsou pověstní láskou k mamonu a oni, jak se rozšířili po celém světě, tak vždycky přijali nauky, zvyky, či dokonce naoko přijali náboženství toho národa, do kterého se dostali, aby potom mohli dělat svůj byznys. A prase žere také všechno. Stejně tak židové. Berte to obrazně, to je princip, který ale platí pro každého z nás). Emoce, které v sobě máme a cítíme je, nám dávají v nehmotném světě naši podobu. Když se objevili něj. andělé, kteří jsou velice krásní, žádná pozemská žena nemůže být tak krásná jako jsou andělé, a lidé se jich ptali a říkali: Vy jste tak krásní. A andělé jim vysvětlili tu svoji krásu: Tu krásu, kterou vidíš, tato krása je moje láska k Bohu. Čili čím více milujete Lásku, což je ta nejkrásnější emoce, kterou v sobě můžete mít, že milujete Lásku kvůli Lásky, tak budete tou nejkrásnější bytostí a všichni budou fascinováni vaší krásou. V tomto nehmotném světě i vrabci na střeších zpívají o vás. Dokud jsme v tomto prapodivném světě, tak mnoho věcí se může ukrývat. Můžete potkat fyzicky krásného člověka, ve kterém může být ohavná duše a naopak – můžete potkat fyzicky škaredého člověka, ve kterém je nádherná duše. Tady je to jinak, protože my se zde musíme naučit, co je podstatné, ale v tom nehmotném světě stav vašich emocí vám určuje vaši podobu.

Dotaz posluchače: Je to pro mě obtížně stravitelná část, protože když jsem kdysi přišel do styku se svědky Jehovovými, dostaly se mi do rukou jejich knihy a brožury atd., kde byly nakresleny obrázky, jak to bude vypadat, až nastane těch dalších tisíc let, byly to nádherně malované obrázky a mně se to nějak vnitřně přičí, když najednou přicházíme do takového líčení toho, jak budeme potom žít, že ti vrabci budou cvrlikat, nemůžu si pomoci, pomoz mi.

Odpověď: Proč to tak komplikuješ? Já jsem měl takový sen, že jsem byl v Ostravě na náměstí a byl jsem nahý. Bylo tam plno lidí a já jsem utíkat do něj. podchodu, protože jsem se strašně styděl, že na tom náměstí mě všichni vidí a strašně jsem se za to styděl. Měli jste takové sny, že jste byli na veřejnosti nazí? Tak to je přesně ono. Až přijdete do nehmotného světa, tak tam všichni na vás hned uvidí, kdo jste, tam nemůžete nic skrýt, tam jste opravdu nazí. Protože tvoje myšlenky plodí emoce a ty emoce budou přímo tvoje tělo. Tam se každý na tebe podívá a hned ví, s kým má tu čest. Proč si myslíš, když Bůh stvořil Adama a Evu, oni byli nazí a nestyděli se. Ty první duchovní bytosti přímo zosobňovaly, co jsou. V duch. světě si nemůžeš na něco hrát, na něco, co nejsi, tam to, co jsi, každý na tobě hned vidí. Ale oni byli nazí a nestyděli se. Protože to byly pozitivní bytosti a vypadali velice krásně, tak proč by se za to styděli, že každý vidí, jak jsou pozitivní. Ale když začneš na sobě vidět ty negativa, a víš, že všichni lidé kolem tebe to vidí, ty tvé negativa, jak jsi přízemní, smyslný atd., tak se budeš stydět. To je právě podstata těch snů, kdy jsi někde na veřejnosti nahý a stydíš se a chceš se někde schovat. To je ten princip.

Další dotaz: Když jsem nahý, tak jsem individualita a jestliže utíkám, tak nejsem individualita?

Odpověď: Ten pocit nahoty, skutečnost – být nahý v první řadě ukazuje stav, kdy nemůžeš nic skrýt. To, co opravdu jsi. Všichni, jak tady jsme, jsme směsice pozitivních a negativních myšlenek. Když máte na sobě toto tělo, tak se nikdo neubrání něj. negativním myšlenkám a emocím, ale díky Bohu máme toto fyzické tělo a díky Bohu máme schopnost se přetvařovat, takže mnoho lidí o nás něco neví a ani nechceme, aby to o nás věděli, protože bychom se strašně styděli, kdyby uviděli, co všechno v nás je. Ale v duchovním světě to tak je. Tam všechno, co jsi, každý na tobě vidí. Když jsem měl prožitek s tou světelnou Bytostí, tak právě proto tam bylo v tom prvním okamžiku, když najednou vidíte tu Bytost a Ona je dokonalá, dokonalost této Bytosti spočívá jenom v jedné věci: Ona bezpodmínečně miluje. Ona nemiluje s něj. podtextem. Ona miluje, protože akt Lásky jí dělá dobře. Ona miluje Lásku kvůli Lásce. Tehdy jsem si uvědomil, že kdybych udělal cokoli, kdybych byl jakkoliv špatný, tak Bůh mě miluje pořád stejně. Kdybych potkal třeba něj. anděla, tak ten, kdyby viděl moje nedokonalosti, tak by se možná trošičku pousmál, ale nemyslel by to špatně, ale Bůh toto nikdy neudělá a v tom je ta Jeho dokonalost, On za všech okolností jenom miluje. On tě nebude za nic kritizovat. On umí jenom milovat. Tak vlastně poznáš i dokonalost něj. bytosti, že i když zná o tobě pravdu, tak ho to neovlivní v tom procesu Lásky k tobě. Nemyslete si, že to jsou něj. fantasmagorie, když jsem se díval v TV na horror, kde se objevil satan a měl tam svoje demony, ďábly, příšery, zombie a ty různé patvary, takové bytosti v astrálním světě jsou, to není chiméra něj. fantasmagoristy, který chce udělat nějaký šílený film, takové bytosti existují v astrálním světě.

O co se snaží satan? Co se snaží v tobě vyvolat? Že hmota je to nejdůležitější. Ale hlavně hmota tvého těla, protože ty jsi se dostal do stavu (to je ego), že sis myslel, že jsi zajedno s tělem a dokonce to zažíváš, že jsi zajedno s tělem, takže satan tě v tom udržuje a chce tě v tom stavu udržet navěky, protože když on udržuje v tobě tvoje ztotožnění s tělem, tak má nad tebou moc, protože tvoje tělo potřebuje jíst, pít, někde bydlet a jestliže ty se staneš tím tělem, tak potřeby tohoto těla jsou tvoje potřeby a ty už žiješ jenom proto, abys tyto potřeby naplňoval, ve skutečnosti to jsou potřeby těla a ty máš pocit, že to jsou tvé potřeby a díky tomu tě satan ovládá. A Bůh je přesně opačný. Bůh říká: Buďte v tomto světě (já neodmítám svoje tělo, je důležité), ale nebuďte z tohoto světa. To tělo tu nechte a prožijte pravdu o sobě, že nejste toto tělo, že tělo je jenom váš nástroj, abyste díky němu mohli v tomto světě něco vykonat. Bůh se snaží, abyste si nejvíce cenili svého Ducha, ne své hmoty. A právě to, že Kristus mimo jiné se nechal zabít, jako největší duchovní Bytost, tak satan si vždycky myslí, že když ti jde o život, tak se z toho poděláš, protože si každý většinou nejvíce cení svého fyzického života a když ti někdo sáhne na tvé fyzické bytí, tak satan vždycky očekává, že se z toho poděláš. A Kristus mu vlastně dal najevo: Vezmi si to lejno, klidně si ho vezmi. Já mám úplně jiné hodnoty. Protože duchovní život je daleko důležitější než fyzický život. Takže dostali jsme se k tomu, že duše je tělem Ducha a emoce jsou tělem duše. Řekli jsme si,

že v nehmotném světě je vaše podoba určována vašimi emocemi. Takže rovněž jasnovidci, kteří vidí vaši auru, tak vidí v první řadě váš emoční stav. Takže vy také nedržíte trvale jen jednu emoci a protože se pořád mění, tak vaše aura se také pořád mění a má proměnlivou kvalitu. A nyní se dostáváme k vlastnímu tématu:

Vlastnosti a funkce vody (naší emotivity):

Řekli jsme si, že podle toho, jaké máme emoce, automaticky to ustanovuje naši osobní totožnost, naše vědomí o sobě samém. Takže úroveň (kvalita) našich emocí ustanovuje naši osobní identitu. Jinými slovy: **Intenzita a kvalita našich emocí určuje intenzitu naší životnosti.** Já jsem si vždycky myslel, že když jsem vzal živel ohně a vody, co myslíte, hodí se k sobě nebo nehodí? Zpočátku jsem viděl, že to jsou protichůdné a nepřátelské živly, ale kolega říkal, že když pracuje na svém motoru, tak zjistil, že když jede v autě a je vlhký vzduch, tak motor lépe funguje. Voda, když se dostane do toho spalování, tak to lépe hoří. Takže někdy ta voda podporuje oheň, nebo to, co on udělá. Řeknu vám to jinak a to všichni víme: **Čím hlubší a intenzivnější máme emoce, tím se cítíme živější.** Čím více máme slabé a plytké emoce, tím více se cítíme otupělými, apatickými a línými, pocit životnosti je velice slabý. To všechno souvisí s tím, že stav vašich emocí ustanovuje vaši osobní identitu a váš pocit vlastní životnosti. Včera jsem si uvědomil, když jsme mluvili o ohni, tak jsem říkal, že primární funkce ohně je, že je to něco, co nás oživuje. Protože oheň symbolizuje Boha v nás (naši božskou Část, božskou Podstatu) a Bůh je život. Všechno je oživováno pouze Duchem. Proto jsem zdůrazňoval: Nehledejte Zdroj života v ničem jiném, než v Duchu! Všechno žije skrze Ducha. Jiný Zdroj života neexistuje. Říkal jsem, že **Oheň je to, co vás oživuje, ale voda zintenzivňuje pocit životnosti.** Cítíte to, že Oheň nás oživuje, ale voda zintenzivňuje prožívání života? Voda má funkci zintenzivňování života, tedy abychom ten život prožívali čím dál více intenzivněji. Výborným symbolem pro tuto funkci je sauna. V sauně je 90 stupňů. Řekli jsme si, že vzduch jsou myšlenky. A jestliže teplo je láska, tak vy budete mít 90 stupňů teplý vzduch, čili ve svých myšlenkách budete uvažovat na 90 stupňů o lásce. Jak dlouho sedíte v sauně, 10 minut? A co by se stalo, kdybyste vlezli do 90 stupňů teplé vody? Tak se okamžitě uvaříš. A to je ten princip, to znamená, že když budeš myslet o lásce, tak to nikdy nebude mít takovou sílu, jako když budeš tu lásku (90 stupňů teplá voda) cítit. Nebo naopak: Když budete nazí a já vás vyženu ven a venku bude +5 stupňů, tak jak dlouho tam vydržíte? Čili vy si můžete myslet, že chlad je neláska, vy můžete mít +5 stupňů nelaskavé myšlenky, ale co se stane, když vás dám do vody, která bude mít +5 stupňů? Tak tam nevydržíte moc dlouho. A když začnete cítit nelásku, tak to už má daleko větší dopady. Tady vidíte, že voda vám ten pocit životnosti zesiluje. Skrze vodu je prožívání života zesilováno.

Dotaz: My jsme často blokováni, je nám říkáno už od malička, že se to přece nehodí, máme tak blokováno myšlení a potom je z toho ta apatie a to všechno, protože vždycky když něco projevíš, tak je to nevhodné atd.

Odpověď: A to už pak ale záleží na síle naší osobnosti, jestli se bude nechávat blokovat anebo se nenechá. Samozřejmě, že v podmínkách tohoto světa nikdy nebude ideální, abychom se vždycky a za všech okolností mohli plně projevovat, protože to bychom asi tady už nebyli, že. Takže musíme mít tu soudnost, že v každé situaci bychom měli rozeznat, jestli to stojí za to – dát najevo, kým jsme a o co nám jde, a když to není tak důležité, tak ať si o nás myslí, co si myslí, ať nás nutí k něčemu, dobře, já jim to udělám, ale musíte rozeznat, že někdy se v životě vyskytnou situace, jak říkal Kristus: Kdo Mne zapře před lidmi, toho já zapřu před Svým Otcem. Vždycky nastane taková situace, že musíte dát najevo, když jdete duchovní cestou, to, co jste. Nemusíte to roztrubovat na každém kroku, ale někdy budete donuceni se přiznat, že jdete Sami k Sobě.

Život je Oheň, to je To, co nám dává život, ale voda nám umožňuje prožívat tento život čím dál intenzivnějším způsobem. Takže si vždycky vzpomeňte na ten symbol s tou saunou – v suchém vzduchu 90 st. můžete sedět, ale v teplé vodě 90 st. ne. To už je intenzivnější pocit.

Kromě této primární funkce vody – zintenzivňování života (a když čtete něj. psychologickou literaturu, tak ti psychologové říkají: Kvalita vašeho života je určována vašimi emocemi. Jestliže máte bohatství emocí, váš život je bohatý a kvalitní. Jestliže jste chudí na emoce, tak váš život je chudý. Emoce zesilují vaši životnost) další důležitou funkcí vody (ne vodky) je to, že **voda představuje činitele zpětné vazby ve vztahu k našemu životu.** Člověk si může rozumově namlouvat, že vede kvalitní život. Bude si namlouvat, že se svým způsobem života, který vede, může být spokojen. To si všechno můžete namlouvat ve svých myšlenkách. Ale takové rozmlouvání vám není nic platné. Buď emočně prožíváme štěstí a spokojenost a tudíž jsme šťastní a spokojení, nebo nám tato emoce spokojenosti a štěstí schází a proto jsme nespokojeni a nešťastní. Myšlenka je pouze teorie, kdežto váš emoční stav vám prakticky dává najevo, jaký opravdu vedete život. Myšlenku můžete oblbnout, kdežto emoci ne. Názor posluchačky: Právě jsem si uvědomila, že bolest je emoce, je to prohlubování, jestliže jsem nespokojená, cítím bolest a prohlubuji emoce.

Odpověď: Ano, já jsem také říkal, že třeba bolest (myslím psychickou bolest, bolest v srdci), i když bude člověk s Bohem, tak bolesti se nevyhne. Protože bolest je důležitý činitel – je to prohlubování studny srdce. Skrze bolest je vaše srdce čím dál hlubší a do vašeho srdce se pak vejde čím dál více lásky. Každá láska je někdy přerušována bolestí z lásky a touto bolestí se vaše srdce prohlubuje, aby bylo v další fázi schopno více milovat. A to je právě to, že tento proces rozšiřování vašeho srdce je nekonečný. Naše schopnost milovat se bude stále vyvíjet až do nekonečna. Zní to nyní abstraktně, ale uvědomte si, že až se trochu dáme do pořádku a dostanete potom třeba jenom jednu planetu

k dispozici, kterou budete osídlovat rostlinkami, zvířaty, lidmi a až se naučíte řídit tuto jednu planetu, dostanete sluneční systém, který budete muset spravovat, zabydlit ho a to všechno budou vaše děti, budete se o všechny starat, potom dostanete něj. galaxii, budete Bohem této galaxie a budete mít pod sebou spoustu bytostí, o které se budete starat, milovat je a pečovat o ně a ony budou milovat vás. Ten proces nebude nikdy ukončen. Budete mít před sebou čím dál více možností. Možná, že to zní příliš pohádkově nebo fantasmagoricky, ale je to tak. A to je právě to, že vy už ten svůj vesmír zabydlujete už nyní a zabydlujete ho právě svými emocemi, svými myšlenkami a svými konkrétními činy. Všechno toto vytváří v nehmotném světě bytosti, které budou na vás čekat a vy po fyzické smrti přijdete do svého světa, který jste si už tady na zemi založili. Na někoho tam budou čekat andělíčci a na někoho d'áblici.

Čili myšlenky nás mohou oblbnout, ale emoce ne. Myšlenky jsou teorie, emoce jsou praxe. Úroveň a kvalita našich emocí nám přináší pravdivou informaci, jak jsme v souladu se svým Duchem (Bohem) a tedy sami se Sebou. Teprve emoce, které vy prožíváte, vám dávají jednoznačně najevo, jestli jste v souladu sami se Sebou (se svým Bohem) nebo ne. Jestliže prožíváme negativní emoce, cítíme se nešťastní a nespokojeni, je to neklamný důkaz toho, že s naším životem není něco v pořádku. A protože emoce jsou důsledkem určitého myšlení, tak díky této zpětné vazbě, že se cítíme nespokojeni, musíme hned vypátrat, kde jsme blbě mysleli ve svém životě, když jsme vytvořili takový pocit nespokojenosti či pocit neštěstí, takže musíme tyto nesprávné myšlenky jednak pochopit, vyhodit je, nahradit je správnými myšlenkami a promýšlet tyto myšlenky tak dlouho, až ten správný pozitivní pocit zlikviduje pocit neštěstí. Uvědomte si, že emoce vám slouží jako zpětná vazba, která vás upozorňuje na to, zda jste v souladu sami se Sebou (se svým Duchem), se svým určením (posláním). Mnoho lidí je v situaci, že na materiální rovině mají všeho dostatek, mají dva, tři domy, pět aut a přesto jsou nešťastní a nespokojeni. A ten pocit neštěstí a nespokojenosti je jenom zpětná vazba, která ho upozorňuje, že s jeho životem není něco v pořádku. To znamená, že někde v minulosti musela předcházet něj. nesprávná myšlenka, kterou musí nyní hledat a pochopit, v čem byla nesprávná, nastolit správný proces myšlení a časem pak přijde i ten pozitivní pocit. To je dobré si uvědomit. To je to, co často říkám, že jsou lidi, kteří chtějí k Bohu dojít jenom s rozumem. Ale ten, kdo se snaží k Bohu dojít jen s rozumem, tak tam ztěžší dojde. Příklad: Potkám něj. ženu, která se mi líbí a ke které něco cítím a budu jí vysvětlovat, jak je poskládána: Tam má slezinu, tam má játra, která se skládají z tolika buněk atd. a ona se na mně podívá jako na magora, a i když to bude pravda (o tom jejím těle), ale teprve tehdy, když ucítí, že ji mám rád, tak teprve tehdy se pro ni stanu atraktivní, tak je to i s Bohem. Teprve to, co k Němu cítím, tak na to On reaguje.

Když začnete pracovat se svou vlastní emotivitou, když jste schopni vědomě ovlivňovat dle libosti emoce jiných lidí, tak z vás spadne obrovský balvan. Protože co dělají lidi? Oni si sice namlouvají, že potřebují přidat na výplatě, aby

si mohli koupit více věcí, aby si mohli zajet tam a příští rok zase jinam k moři, ale oni si to namlouvají. Skutečnost je ale taková, a to je zatím pro většinu lidí nevědomý proces, že všichni děláme něco pro to, abychom byli milováni. Opravdu, všichni děláme něco pro to a ani si to neuvědomujeme, abychom byli někým milováni. A když toto se naučíte, když zjistíte, že jste schopni si dát tu Lásku sami, když začnete sami Sebe milovat, když zjistíte, že nejste závislí na tom, jestli něj. princezna či princ přijde nebo nepřijde, že tu Lásku jsem schopen okamžitě si dát já sám, to vás velmi osvobodí. I z tohoto úhlu pohledu, když Kristus říkal: Poznejte Pravdu a Pravda vás osvobodí, můžete to chápat i tímhle způsobem: Poznejte Pravdu o tom, že Láska je hned vám k dispozici. Nemusíte čekat na něj. vnější okolnosti, skrze které do vašich životů vstoupí Láska. Chci Lásku? No tak ji hned budu mít tím, že Ji začnu cítit.

Dotaz posluchačky: Mám v poslední době takovou osobní zkušenost, se kterou jsem se setkala: Když dojde k početí, či když půjdeme ke svým kořenům, tak začínáme tam velice intenzivně cítit to přijetí či nepřijetí. Jestli ti rodiče dítě chtěli či nechtěli. Nepřijetí pak následně vyvolává v ovzduší negativní myšlenky a negativní pocity a pak na všechno člověk reaguje tisíc krát za den pocitem: to se mi nelíbí, to nechci atd., a to pramení v tom počátečním nepřijetí. Pokud by se ten princip dokázal změnit na přijetí, tak začne v těch myšlenkách a následně v emocích docházet k tomu, že přijímám, dávám, líbí se mi, takže potom dochází k tomu souladnému projevu.

Odpověď: Já si myslím, že je třeba vždycky hledat tu nejjednodušší cestu. Samozřejmě, že obsahy, které máme ve svém nevědomí, mohou být velice nepříjemné a negativní. Dítě, když se narodí, tak matka, podle toho, co prožívá v těhotenství, tak to se všechno vtiskuje do duše toho dítěte, těch emočních potíží bychom našli spoustu, ale přesto i když se dítě narodí s takovým handicapem, tak až dospěje a je schopno samostatně uvažovat a začne hledat sebe samo, tak zjistí, že jediný správný krok, jak vyléčit tento speciální problém, je, že se musí v první řadě přijmout on sám. Nesmíme čekat, že nás někdo přijme, ale my se musíme naučit sebe přijímat. Ale zatím nesmíte hledat nic jiného, protože když vám řeknu, že vy se musíte přijmout, to znamená, že vy musíte poznat vaši podstatu, kdo jste, že jste duchovní Bytost. To není jenom o tom, jak si někdo myslí, že někdo mně přijme jako moji lidskost, to taky, ale v první řadě se musím přijmout tím poznáním, že jsem světelná Bytost v nitru člověka. Když toto učiním, tak automaticky začnu přijímat i další složky. Napadl mne obraz: Představte si, že existuje něj. král, který má svoji obrovskou říši, spoustu poddaných a jediná starost tohoto panovníka je, aby lidé v jeho říši byli šťastni a spokojeni. Celé jeho vládcovství spočívá v tom, že neustále přemýšlí, co učiní, aby jeho poddaní byli čím dál šťastnější. A najednou se dozví, že existuje něj. svět, kde je to přesně všechno naopak a tam, když přijde do přesně opačných okolností a kde jsou všichni nešťastní, tak o to více si uvědomí v tom pobytu v té říši temnoty a ještě lépe pochopí princip lásky, princip světa a potom, když se vrátí domů, do své říše, tak bude vědět, jak ještě

více ty poddané učinit šťastnějšími než jsou. Takže když se to dozví, tak se dozví i to, že když do té říše temnoty půjde, tak to sice pro něho bude obrovské utrpení, ale on z lásky k tomu svému poslání, aby ti jeho poddaní byli čím dál šťastnější, tuto cestu podstoupí. A to jsme my, tito králové a proto jsme přišli sem na tento svět, do této říše temnoty, abychom jednou, až se vrátíme do své vlastní říše, naše poddané učinili mnohem šťastnějšími, než byli dosud. Takže vidíte, že lidský život, jako když máme na sobě tělo, tak to připadá jako dost banální záležitost, ale tento obraz nám trošičku naznačuje, že lidský život každého z nás je úžasná věc. To všechno začnete cítit teprve tehdy, až opravdu začnete hledat svoji pravou totožnost.

Kromě funkce zintenzivňování vlastní životnosti, kromě té funkce, že nám emoce vytvářejí zpětnou vazbu, čili když vy zjistíte, že tu lásku jste schopni si dát sami a jestliže vy zjistíte, že nemusíte čekat, až vám tu lásku někdo dá, že vy máte moc si lásku dávat kdykoliv, v každém okamžiku svého života, to je takový pocit osvobození a vy najednou pochopíte (a otevrou se vám oči), že nepotřebujete lidi proto, abyste od nich dostali lásku, vy zjistíte, že potřebujete lidi proto, že ve vás je tolik lásky, že ji potřebujete dávat ostatním. Zde potom nastávají samozřejmě takové speciální problémy, že někoho můžete zahltnout svojí láskou, což je také nepříjemné. To znamená, že když byste chtěli svou láskou někoho pořád bombardovat a nedovolíte mu, aby taky bombardoval on vás, podobně jako je proces dýchání rytmický (nádech a výdech), tak musíte dávat lásku, ale taky musíte někomu umožnit, aby tu lásku dal vám. Pocit lásky zažíváte právě tím, že lásku ze svého srdce dáváte ven, to je moment, kdy cítíte lásku. To, že lásku od někoho dostáváte, to ani moc tak necítíte, vy cítíte jenom tehdy, když lásku někomu dáte, tehdy ji máte. Všimněte si, to jsem již zde četl na tom prvním semináři – o mysteriu dávání. **Vy máte pouze to, co dáváte.** To, co přijímáte, vůbec nemáte. To, že k někomu cítím lásku, či jinými slovy: Lásku ze svého srdce vydávám směrem ven, to je okamžik, kdy tu lásku cítím. Všimněte si, když pracujete s čakrami, což je prostředek k emoční komunikaci, tak budete pozorovat proces: Já si zaktivuji svoje srdce (srdeční čakru) a ze své srdeční čakry začnu vyzařovat vůči někomu pocit lásky. V ten moment to začínám hned cítit a nemůžu to ani jinak cítit, pouze tím, že tu lásku dávám směrem ven. A co se stane? Ta láska, energie prochází tím člověkem a každá energie si vyhledá zdroj stejné energie v jiném člověku. Energie lásky tak vstupuje do toho člověka a on nic netuší, že já ho bombarduji svojí láskou, on to neví, já to vím, protože to jde z mého srdce, tak to cítím, on zatím neví nic, že ho miluji. Ale jak prochází ta energie tím člověkem, tak ona se snaží zaktivovat jeho srdce, ona začne bombardovat jeho srdce a teprve když to jeho srdce naskočí, zaktivuje se a začne pracovat, to znamená, že začne vyzařovat lásku taky ven, tak v té chvíli ucítí lásku, on řekne: Ježíšmarjá, ten Jarda mně miluje. Ale on už cítí svoji vlastní lásku. Čili vy svojí láskou můžete učinit akorát jednu věc: Člověku aktivujete jeho vlastní schopnost milovat. To je jediné, co ve vás vaše láska dělá. Vy mu nedáváte svou vlastní lásku, vy se svojí láskou snažíte

nastartovat, aby i on začal používat svoje srdce. A teprve to, že on začne používat svoje vlastní srdce, teprve to mu dává pocit lásky. A to je důležitá věc: Lásku můžete mít kdykoliv a tak jako je dnes hodně módní chodit do fitness, tak vy jako duchovní lidé byste měli chodit do duchovního fitness a neustále byste měli posilovat svoje srdce. To je jediný duchovní sval, který byste měli pořád cvičit a každý den si nakládat čím dál větší činky. Je jasné, že tím, jak tady žijete v tomto světě, který je hodně problémový a negativní, tak čas od času vám toto srdíčko vychladne. Ale jak se říká: **Není problém v tom, že někdo je hříšník, problém je v tom, že hříšník spadne a zůstane ležet. Ale on, když upadne, má se postavit a jít dál a po každém spadnutí se vždycky má snažit postavit se zpět na nohy.** To je tajemství světců. Oni nebyli lidi bez chyb, ale vždycky, když upadli, tak se snažili znovu se postavit. Takže i my v tom našem motorku a někdy ten motorek nám přestává pracovat, ale my se ho máme snažit zase zpět nastartovat. O to jde.

Další funkcí vody je automatizace. Asi tušíte, co tím myslím. Dá se říct (obrazně), že voda je hodně zahuštěný vzduch. Jinými slovy: Emoce jsou silně zahuštěné myšlenky. Když vstoupí inspirace (něj. obsah vašeho Ducha) do vaší duše, vzniká něj. obraz (myšlenka) a každý obraz ve vaší mysli má následek něj. emoce, pocity. Pokud je obraz krásný, vznikne příjemná emoce, pokud je škaredý, vzniká nepříjemná emoce. Říkal jsem, že pokud něj. myšlenku promýšlíte krátkodobě, tak i vznikající emoce nemá velkou stabilitu. Pokud je něj. myšlenka myšlena velice dlouhodobě, tak i emoce, která vzniká na základě této myšlenky, má větší stabilitu, je intenzivnější a má daleko větší schopnost vás ovládat. Z toho vyplývá, že **určitá emoce je myšlenka, která byla velmi dlouho myšlena, ona byla tak dlouho promýšlena dokola, že dnes už tuto myšlenku nemusíme promýšlet, tato myšlenka, jako kdyby se tím, že se změnila v pocit, stává automatickou, čili ona již působí, aniž ji musíte promýšlet.** Emoce vás nutí k něčemu (nějak se chovat a projevit se) a ani na to nemusíte myslet, že se takto chcete chovat, vy to prostě cítíte a cítíte **nutkání se takto chovat.** Tím, že ta určitá myšlenka, kterou jste tak dlouho promýšleli, až ona se zkondenzovala v pocit a díky tomuto pocitu již nemusíte myslet, co máte udělat, ta emoce vás již automaticky vede, jak se máte zachovat. To je právě to, že abyste již nemuseli nad každou ptákovinou přemýšlet, co máte udělat, tak právě díky emocím mnoho myšlenek se tak zautomatizovalo tím, že se přeměnily v emoci, že vás to vede bezděky. Je zde problém, který s tím souvisí: Z toho vyplývá, že určitá emoce je v podstatě myšlenka, která byla velmi dlouho myšlena, tak dlouho, že už tuto myšlenku nemusíme promýšlet dál, skrze emoci se zautomatizovala, dokonce si už tuto myšlenku ani neuvědomujeme. My si ji neuvědomujeme, protože vznik této myšlenky a její promýšlení probíhalo v dávné minulosti, to může být minulost statisíce let. Jestliže máte v sobě něj. emoci a tato emoce vznikla na základě něj. myšlenky, kterou jste velice dlouho mysleli a ten proces mohl probíhat před miliony lety, tak je jasné, že už si nemusíte pamatovat přesně tuto myšlenku, ale ta emoce už

ve vás je a tato emoce, i když tuto myšlenku neznáte, protože vznik této myšlenky byl někdy strašně dávno, ve vašich předcích a tato emoce už automaticky funguje. Takže tato myšlenka se zkondenzovala v emoci, která nás bezděky automaticky nutí něco konat a nějak se chovat. Díky emocím je odlehčeno svým způsobem naší mysli. Protože mysl se může soustředit na řešení aktuálních a nových problémů, to, co už jsme kdysi něj. způsobem vyřešili, to se změnilo v pocit a ten pocit už nás vede bezděky.

Dotaz posluchačky: To znamená, že se to stává jakoby mou přirozeností, ale když jste říkal ještě o té minulosti, vy jste myslel toho mého věčného Ducha, ta původní myšlenka, kdy vznikla u toho mého věčného Ducha nebo u něj. těch předků?

Odpověď: Váš Duch nemůže nikdy myslet nesprávně. On myslí jenom Pravdu.

Pokračování dotazu: Ale při té transformaci toho vědomí těch myšlenek a emocí, ten postup, jestli jste to vyjádřil jako předků, vy jste myslel ty genetické předky?

Odpověď: Samozřejmě, i genetičtí předci se velkou měrou podílejí na struktuře vašeho dnešního těla, protože to je ten princip, že emoce jsou produktem něj. myšlení, ale současně emoce bezprostředně souvisí s něj. vnější realitou. To znamená, že to, co člověk zažívá ve fyzickém světě, se automaticky odráží ve vašem emočním životě. To znamená, že tyto emoční obsahy také dědíte po svých předcích. To je princip kolektivního nevědomí. Co se stane, když máte dvě kapky vody vedle sebe? Spojí se. To je princip vody. Teprve voda vám umožňuje splynout. Vy nemůžete fyzickým tělem někoho prostoupit. Ale můžete se pouze spojit s někým na emoční rovině. A to je vlastně princip kolektivního nevědomí, že všechno, co vnímáte ve svých emocích, se automaticky zanáší do té univerzální emotivity, která ovlivňuje každého člověka na celém světě, čili vaše emoční obsahy se stávají majetkem celého lidstva (na emoční rovině), čili naše emoce se vzájemně ovlivňují, i když ty bytosti jsou třeba 1000 km od sebe. Dá se říct, že zdroje těchto různých emocí, jak se dostaly k nám, do vlastního nitra, mohou být různé. Některé zdroje jsou opravdu na základě zkušeností a událostí v životě našich předků, dokonce i zvířecích předků, rostlinných předků, některé obsahy, to je opravdu problém našeho nevědomí, čili problém naší vody je velmi složitá záležitost. Některé obsahy jsou dány naší předcházející existencí, než jsme se narodili na této planetě, těch zdrojů, které nám dávají obsahy našeho emočního světa, je spousta. Ale já se jen snažím vystihnout ten princip, že emoce je zahuštěná myšlenka, která někdy v minulosti byla tak dlouhodobě promyšlena, že se už zautomatizovala, že už ji nemusíte znovu promýšlet, ona už tím faktem, že se změnila, zkondenzovala v emoci, tak ta emoce vás už vede automaticky. A to je podstata instinktu. To je něj. instinktivní moudrost. A na základě jakéhokoliv instinktu vždycky musela být nejdříve myšlenka, která se promýšlela něj. dobu a až se zkondenzovala v tento pocit, který už nás vede automaticky. Jsme instinktivně řízeni. Ale vždycky tam něj. inteligence byla, třeba ty instinkty, které vedou zvířata v jejich

životě, ty si přece nedaly ty zvířata, to budovaly jiné inteligence, třeba andělé. Ale u nás to je tak, že tyto instinkty částečně byly do nás vloženy našimi předky a nejenom lidskými, některé jsme si dali sami na základě určitých zkušeností, které jsme měli už před tímto životem, to je různé.

Dotaz posluchače: Moje emoce jsou vlastně odrazem mých myšlenek. Moje myšlenky jsou teorie, emoce jsou praktické. Ty jsi ale řekl, že mám víc emocí, než generuji (promýšlím) myšlenek.

Odpověď: Jasně, tam jsou některé emoce, jakoby je tam vložila jiná mysl, tak jsi to myslel?

Pokračování dotazu: A jak tedy mohu potom řídit svůj emoční stav tím, že změním ve své mysli, jak začnu pravdivě myslet, když tam mám víc emocí?

Odpověď: Co do tebe vložila škola, tvoje myšlenky? Co do tebe vložili tvoji rodiče, tvoje žena? Neustále jsi bombardován a neustále jsou do tebe vkládány cizí myšlenky a přijímáš je za své. Jednou je stejně musíš vyhodit pryč. Neustále jsou do tebe strkány něj. cizí myšlenky a ty je používáš jako svoje vlastní, proč se nad tím pozastavuješ? Tady se jenom jedná o to, že to, co je v tobě cizí, toho se zbav, to je nepotřebné smetí, dej si tam to svoje vlastní. Ale základní problém už je jiný. Hlavně máš na sobě tu hmotu, to tělo, které jsi ty nestvořil. A to tě nejvíc zotročuje. Protože toto tělo udělal satan, je to úplně něco cizí, úplně něco opačného než jsi ty a přesto jsi do toho podniku šel, protože jsi věděl, že z toho něco vyzískáš. To by ani tak nebolelo, že tam do mě někdo vložil něj. emoce, něj. myšlenky, ale nejvíce mně štve, že někdo na mně vložil tělo, které vůbec není moje.

Takže tím, jak se tato dlouhodobě myšlená myšlenka transformovala na emoci, tak skrze ty emoce už jsme řízení automaticky, to jsou naše instinkty a pudy. Ale to je právě těžiště našich psychických problémů, to je těžiště psychiatrie. Pudy, instinkty – to jsou emoce, čili jakoby zautomatizované myšlenky, protože byly kdysi velice dlouhodobě promýšleny, ony byly promýšleny stále dokola, až se z nich stal jakoby automat, který funguje samočinně dál, to je emoce – zautomatizovaná myšlenka. Problém je v tom, že vznik této myšlenky, která je dneska již transformována a zkondenzována v pocit, probíhal někdy miliony a miliony let zpět, to znamená, že vy tuto emoci v sobě zažíváte, ale už neznáte, nechápete a neuvědomujete si tu myšlenku, která dala vzniknout této emoci. To je ten obrovský paradox a fenomén lidského nevědomí, že vy máte něj. emoci, které dala vzniknout něj. myšlenka, která byla myšlena někdy v hluboké minulosti, ne že před 10,20 lety, ale před miliony lety a vy emoci znáte, ale neznáte myšlenkový zdroj této emoce. A to je to, jak říkal C.G. Jung: Jak užitečné bylo během léčení si uvědomit obraz, který stojí za tou emoci. Takže někdy je právě velký problém, když máte něj. emoci, tak než se vůbec dopátráte, pokud chcete vůbec něco s tou emoci dělat, toho myšlenkového zdroje, který je zodpovědný za tuto emoci. To znamená, že s tím souvisí **další velice důležitá funkce emocí, že naše emoční rovina je zásobárnou všech našich myšlenek, které jsme někdy v minulosti chovali v naší duši (mysli).**

Naše emotivita – to je špajzka. Tam se archivují všechny myšlenky, které jsme kdy měli. Právě proto je v astrologii element vody velmi důležitý, co se týče zkoumání našich minulých inkarnací. To je ta zásobárna našich minulých zkušeností. Problém je akorát v tom, že je to zásobárna našich minulých zkušeností, dovedete si představit, že máte za sebou 1000 životů? Příklad: V každém tom životě jste nějak mysleli, něco jste prožívali. Dovedete si představit, že kdyby to poznání přišlo najednou, tak se rozsypete, zešílíte. Právě proto, že to je uloženo v emocích, tak to nemusíte promýšlet, všechny ty zkušenosti cítíte a automaticky něco děláte, protože vás vaše instinktivní moudrost vede (vaše emotivní moudrost). Ale přesto je to důležitá funkce vody, že voda – vaše emoční rovina, to je archiv, ve kterém se archivují všechny dosavadní zkušenosti, které jste prodělali. **Voda – emoce jsou archivem vaší minulosti, tam se uchovávají všechny zkušenosti z vašeho předcházejícího života.** A ještě ta myšlenka, že tam je něco do tebe vloženo, někým cizím; až jednou pochopíš svého Ducha, tak zjistíš, že žiješ ve všech bytostech. Jiná odlišná osobnost tam něco mohla dát, ale v té osobnosti žil stejný Duch jako v tobě a tento Duch, to jsi ty. Až člověk zažije svého Boha, tak zjistíš, že všichni lidé jsou Ty. Všechno, co je – jsi Ty. Takže nikdo tam nedává nic cizího, ve kterém bys Ty nežil. To je právě ta zkušenost a jeden z aspektů zkušeností Boha – Jsem Jeden, Který na sebe vzal mnoho podob.

Je tady obrovský nepříjemný paradox (možná, že příjemný), že tyto emoce vnímáme, cítíme je, působí na nás, ovlivňují nás, ale nemusíme znát jejich myšlenkový původ (zdroj těchto emocí). A protože to by byla strašně dlouhá práce, kdyby to začal člověk všechno odhalovat, hledat vnitřní motivy, které ho nutí se chovat jak zvíře nebo jinak, takže se to dá všechno spláchnout jedním šmahem a to tak, **že se budete snažit procítovat pocit lásky.** Víte, že nic tím nepokazíte, ba naopak, všechno spravíte. Takže vidíte, že je zde důležitý moment, že **naše emoce jsou velkou měrou orientovány do minulosti**, protože jednak emoce slouží jako archiv našich předcházejících zkušeností a hlavně jsou samy důsledkem něj. myšlenek, něj. uvažování, které probíhalo buď v dávné nebo i v nedávné minulosti. Čili emoce jsou orientovány do minulosti, souvisí s naší minulostí.

Dotaz posluchačky: Strach přiřazujete k bolesti nebo k emocím?

Odpověď: Nesnažte se vidět, že je všechno černé nebo bílé, všechno je černobílé. Líbilo se mi, když jsem se díval v TV na pořad Krásný ztráty, jak tam měl v baru M.Prokop herce J.Kukuru (já ho mám celkem rád,) a on se ptal Kukury, zda má někdy strach a on se zamyslel a odpověděl: Víte, strach nemá pouze ten, kdo nemá fantazii, když máte velkou fantazii, tak musíte mít hodně strachu. A tím chci říct: Samozřejmě je strach a strach. Každý se něčeho bojí. Někdy ten strach má pozitivní funkci. Kdybychom neměli strach, tak bychom se někdy pouštěli do naprostých bláznovín a šíleností, strach, když v nás vznikne, tak nám určuje hranice, a říká, pozor, za ty hranice nechod', protože skončíš., ale

když mám strach, že dnes na oběd neseženu hovězí a musím se spokojit s vepřovým, tak to je blbý strach, ne?

Dotaz posluchačky: Láska – je světlo, strach je tma. Já bych to vnímala jako protipól, ten strach, když vezmu strach ve vztahu k někomu, když dávám lásku, dávám nepodmíněnou, jestliže se o někoho bojím, to znamená, že mu dávám něj. negativní pocit, myslím si, že strach vlastně potlačuje lásku.

Odpověď: Není strach jako strach. Někdy může být strach fantastický motivační faktor, který bude nutit člověka, aby na sobě pracoval. Nechci zde ale řešit něj. konkrétní emoční záležitosti, to bychom tady mohli strávit několik let, já jen chci naznačit ty základní principy, které potom můžeme využít dál v horoskopu.

Takže z toho vyplývá, že emoce jsou nositelem naší zkušenosti z minulosti (z našeho předcházejícího vývoje), o kterém nemusíme mít vědomé ani myšlenkové představy. A na tom je vlastně založena celá léčebná praxe v psychologii, kdy když člověka už přemůžou ty emoční (psychické) potíže a začnou ho zmáhat, tak psycholog se vždycky snaží jít do minulosti a vyhledat tu myšlenku, či tu situaci, která dala vzniknout této emoci. Tuto nesprávnou myšlenku musí přeměnit na správnou myšlenku, musí pochopit, v čem byla nesprávná a přeměnit ji na správnou.

Zopakuji: Z toho vyplývá, že emoce jsou nositelé našich zkušeností z minulosti, z našeho předcházejícího vývoje, o kterém nemusíme mít vědomé ani myšlenkové představy. Právě proto voda souvisí s tím, co moderní psychologie nazývá naším nevědomím.

Další významnou funkcí našich emocí je funkce splývání. Naše emoce nesou v sobě sílu, která nás nutí se s něčím ztotožnit (sjednotit se). Představte si ty dvě kapky vody, když je dáte vedle sebe, tak ony hned splynou v jednu kapku. Naše emoce mají v sobě sílu, která nás nutí s něčím splynout. A to je podstata našich různých tužeb, vášní a přání. A toto splývání může být na mnoha různých úrovních. Někdo se snaží splývat s něj. konkrétní potravinou, někdo se snaží splývat s něj. konkrétním nápojem, někdo se snaží splývat s tělem určitého pohlaví, někdo se snaží splývat (ztotožňovat se) s něj. myšlenkou, ideou a někdo se snaží se ztotožnit s Bohem. Objekt vaší touhy, nebo objekt, se kterým chcete splynout, může mít různé podoby. Ale vždycky – podstata tužeb, vášní a přání je touha s někým či s něčím splynout (sjednotit se). Proto jsem vám říkal, že účelem našeho vývoje, aby duše splynula se svým Duchem, že ta cesta musí jít tímhle směrem – přes emoce. I duše, pokud chce splynout a sjednotit se se svým Duchem, tak to musí uskutečnit skrze emoční cestu. Když jsem vám říkal, co to je ego, říkal jsem, že je to emoční stav, kdy se emočně ztotožníte se svým tělem. Takže vidíte, že důležitou funkcí emocí je také funkce splývání, čili že skrze emoce se snažíte s něčím sjednocovat. Já se nemůžu plně tělesně sjednotit s něj. člověkem, ale emočně to lze. Všimněte si, zde máte symbol: Když nasypete něj. krystalky cukru, soli, což jsou vnější izolované tvary, tak dva krystalky se nemůžou proniknout, že? Ale když tyto krystalky hodíte do vody, tak ony se rozpustí a jejich izolovanost zaniká. Vidíte,

že hmota vás vzájemně izoluje, vaše těla vás rozdělují, ale vaše emoce (voda) vám umožňují zažít akt splynutí a vy ztrácíte svoji izolovanost. Skrze emoce ztrácíme svoji izolovanost a spojujeme se s jinými bytostmi a nakonec se spojíte se všemi bytostmi v jeden celek, v jednu velkou Bytost. Důležitý symbol: Ostrava. Tak se původně jmenovala řeka, která tady protéká. A Ostrava, to znamenalo: bystře, svižně tekoucí řeka. Řeka je symbol jaké skutečnosti? To je voda, kdy na začátku se objevil něj. jednotlivý pramen a těch pramenů je obrovské množství po celé zeměkouli, ale ta voda, která vytéká z toho pramenu, ona teče, nabaluje různé potůčky, stane se řekou a vidíte, že původně izolované části se začínají sjednocovat až nakonec skončí v oceánu, kde se všechny vody celého světa spojí v jeden celek. Takže vlastně **řeka je symbol naší duchovní cesty, kdy na začátku jsme velmi izolovaní a nakonec se spojíme s celým vesmírem. A Ostrava, protože je to bystře tekoucí řeka, ostrá voda, takže vidíte, že Ostrava, to je místo, kde ten proces dosažení tohoto spojení je urychlován. Protože tady ta voda teče svižně.**

Takže emoce jsou prostředkem, který nás nutí nejen splynout s jiným člověkem, ať už formou sexu nebo jinými způsoby, ale jsou i prostředkem, který umožňuje duši splynout se svým Duchem. Řeknu vám takovou praktickou věc: Skrze společné emoční prožitky (s lidmi) se naše emoční těla začínají propojovat. Jestliže jsem s člověkem a zažíváme stejné emoční prožitky, tak to způsobuje, že naše emoční těla se začínají vzájemně propojovat, to je podstata vody, jedna kapka a druhá kapka, když jsou vedle sebe, tak se hned snaží splynout. A tady je to riziko, že pokud jste s některým člověkem emočně spoután a částečně s ním vaše emoce již splynuly, tak vy nemusíte být fyzicky spolu, můžete být 1000 km od sebe, ale to, co on zažívá, se automaticky skrze toto emoční spojení přenáší i na vás a naopak, z vás, co prožíváte, se přenáší na toho druhého člověka. To je problém prostitutek. Ona může být propojena najednou se 100 muži a každý ten muž, to, co on zažívá, se přenáší do její emoční, většinou nevědomé oblasti a taková prostitutka může být najednou bombardována vnitřními obsahy od 100 různých mužů a v ní vzniká obrovský zmatek, tam se začnou bombardovat různé protichůdné tendence, protože každý z těch mužů je jiný, má jinou úroveň, takže v ní může probíhat vnitřní destrukce. Takže to je taky velké nebezpečí, z toho je ten závěr, že když se s někým tělesně milujete, tak ať je to člověk, který je v pohodě, aby do vás vtékaly z jeho strany jenom pohodové myšlenky a emoce a taky, ať je to člověk, který na sobě duchovně pracuje, protože ta jeho cesta k Duchu se potom přenáší i na vás. Proto chci, abyste věděli, že každým intenzivním prožitkem, který prožíváte s jiným člověkem, se vaše emoční těla propojují a trvá to potom nějakou dobu (to je ta funkce splývání), než se tyto emoční těla od sebe odtrhnou. To je právě ten problém, když jste někdy s někým chodili a měli jste ho rádi a on vám potom řekne, tak a už tě nechci a jde pryč, takže když někdo od vás odejde, ty první měsíce to strašně bolí, to je ten proces, kdy ta emoční těla, která se tím soužitím propojila, se začínají od sebe odtrhávat, to je ta psychická bolest, vy to sice

nevidíte, ale kdybyste viděli vaše emoční těla, která jsou spojena, tak tím, jak se začínají od sebe odtrhávat, tak to budete cítit jako obrovské utrpení. Na obálce knihy Dante Alighieri: Božská komedie létají muži a ženy a jejich těla jsou srostlá. To opravdu tak je v astrálním těle, kde oni jsou prorostlí. Krásně to vystihl jeden slovenský farář, který má farmu a on říkal: Ti chalani, když přijdou, tak vstoupí do mého srdce a když chtějí, tak zde jsou, ale mohou klidně odejít, ale z mého srdce už neodejdou. Čili, co emoce spojí, tak to opravdu spojí. To je zajímavá a důležitá věc – uvědomit si, s kým se emočně spoutávám a spojuji, protože on potom na mně také působí, svým uvažováním atd.
